

Dosarul nr. 2ra-1908/19

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (jud. Iu Movilă)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M Anton, V. Cotorobai, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

9 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Oleg Sternioală

Galina Stratulat

Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Trofim Svetlana, reprezentată de avocatul Veaceslav Matei,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Trofim Svetlana, reprezentată de avocatul Veaceslav Matei împotriva lui Iurcu Ion cu privire la încasarea prejudiciului moral, material și a cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 30 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 04 decembrie 2017 Trofim Svetlana, prin intermediul avocatului Matei Veaceslav a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Iurcu Ion prin care a solicitat încasarea prejudiciului material în sumă de 108814 de lei și 21521,87 de euro a prejudiciului moral în sumă de 50000 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că Iurcu Ion, susținând că are influență asupra angajaților Procuraturii și magistraților Judecătoriei mun. Chișinău sediul Ciocana și a Curții de Apel Chișinău, în perioada aprilie 2016-06 decembrie 2016 a pretins și a primit de la Trofim Svetlana bani în suma totală de 16000 de euro. În acest mod Iurcu Ion a primit în luna aprilie 2016 suma de 7500 de euro (care potrivit cursului oficial al BNM constituia suma de 167959,50 de lei) pentru a influența și a-i determina pe procurorii din cadrul Procuraturii mun. Chișinău sediul Botanica, judecătorii Judecătoriei mun. Chișinău sediul Ciocana și a Curții de Apel Chișinău să-l recunoască nevinovat pe Trofim Corneliu, fiul reclamantei, în cadrul dosarului penal pornit pe faptul comercializării drogurilor, în care acesta avea calitatea de inculpat.

Reclamanta a relatat că Iurcu Ion, susținând că poate să determine magistrații să adopte o decizie favorabilă în privința lui Trofim Corneliu și anume să fie adoptată o sentință de achitare în cauza penală, aflată la examinare în Judecătoria mun. Chișinău sediul Ciocana a pretins în continuare de la reclamantă partea restantă din suma totală de 16000 de euro și anume suma de 8500 de euro (care potrivit cursului oficial al BNM constituie 183934,9 de lei).

Reclamanta a menționat că Iurcu Ion a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod Penal și în ședința de judecată a declarat personal, prin înscris autentic ca recunoaște totalmente săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu. Solicitând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate

în faza de urmărire penală. În ședința de judecată a Judecătorei Orhei, Iurcu Ion vinovăția a recunoscut-o integral sub jurământ și a regretat de cele întâmplate și comise fiind de acord cu restituirea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

A invocat reclamanta că prin sentința din 10.03.2017 a Judecătorei Orhei a fost recunoscut vinovat Iurcu Ion de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3), lit. a) Cod penal și, cu aplicarea art. art. 354/1 CPP, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în beneficiul statului în mărime de trei mii unități convenționale, ceea ce constituia suma de 150000 de lei: s-a confiscat de la Iurcu Ion în beneficiul statului contravaloarea în lei MD a sumei de 7500 de euro, inclusiv suma de 1170 de euro ridicată în cadrul percheziției la domiciliul lui, care a fost anexată la cauza penală; s-a menținut sechestrul aplicat pe mijloacele financiare în sumă de 1170 de euro prin încheierea nr.11-223/2017, emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani la 19.01.2017 și procesul verbal din 20.01.2017 a procurorului din Procuratura Anticorupție, până la rămânerea definitivă a acestei sentințe; acțiunea civilă s-a admis cu încasarea de la Iurcu Ion în beneficiul lui Trofim Svetlana a prejudiciului material în sumă de 168000 de lei, contravaloarea a 7500 euro.

Reclamanta a specificat că la 15.03.2017 avocatul Gheorghe Amihalachioaie, în numele inculpatului Iurcu Ion, a declarat apel împotriva sentinței Judecătorei Orhei (sediul Central) din 10.03.2017 la Curtea de Apel Chișinău, care ulterior prin decizia din 17.10.2017 a decis respingerea apelului. Astfel, Iurcu Ion se eschivează intenționat și dolosiv de la executarea benevolă a sentinței Judecătorei Orhei (sediul Central) din 10.03.2017 și a Deciziei Curții de Apel Chișinău din 17.10.2017 privind repararea prejudiciului material părții civile Trofim Svetlana în suma de 7500 de Euro, cauzat prin infracțiune.

A considerat reclamanta că prin acțiunile sale infracționale și încălcarea bunelor moravuri Iurcu Ion i-a cauzat suferințe fizice și psihice, a defăimat-o contribuind intenționat, esențial la prejudicii materiale și morale considerabile.

Totodată a declarat reclamanta că a fost nevoită să depună la casele de amanet obiectele sale de valoare și metale prețioase, care îi aparțineau cu drept de proprietate. Astfel, a susținut că a suportat pierderi esențiale și majore la achitarea penalităților, dobânzilor de întârziere.

De asemenea, a mai accentuat reclamanta că a fost lezată în sentimentele de afecțiune, limitată și privată de dreptul la muncă pe întreaga perioadă a derulării anchetei, judecării cauzei penale în diferite instanțe judecătorești, fiind nevoită să se deplaseze permanent peste hotarele Republicii Moldova, ulterior să lipsească nemotivat pentru perioadele menționate de la serviciul său în Italia.

Pe parcursul examinării cauzei reprezentantul reclamantei, avocatul Matei Veaceslav a depus mai multe cereri de concretizare a cerințelor, iar în final a solicitat încasarea prejudiciului moral în sumă de 20000 de lei, a prejudiciului material în sumă de 23308,55 de lei și a sumei de 11162,62 de euro și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 21 februarie 2019 a Judecătorei Orhei (sediul Central), cererea de chemare în judecată înaintată de Trofim Svetlana împotriva lui Iurcu Ion cu privire la încasarea prejudiciului moral, material și compensarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 30 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel depusă de Trofim Svetlana, reprezentată de avocatul Veaceslav Matei, și a fost menținută hotărârea din 21 februarie 2019 a Judecătorei Orhei (sediul Central).

Pentru a concluziona astfel instanța de apel a reținut că pentru acordarea unor daune morale este necesar ca cei care pretind daune morale să aducă argumente și indicii din care să rezulte în ce măsură drepturile personale nepatrimoniale i-au fost încălcate.

Curtea de Apel Chișinău a constatat că hotărârea instanței de fond este adoptată în limitele competenței, cu aplicarea corectă a legii materiale, care guvernează raportul juridic litigios și că corect a ajuns la concluzia de a respinge acțiunea înaintată.

De asemenea persoana pătimită urmează să probeze și cauzarea prejudiciului material rezultând din: acțiunea prejudiciabilă, prejudiciul, legătura de cauzalitate între acțiune și consecințe.

În speță, însă, reclamanta s-a limitat la solicitarea reparării prejudiciului moral și material, fără a-și executa obligațiile prevăzute de art. 118 CPC, de a dovedi circumstanțele pe care le invocă respectând și dispozițiile art. 121, 122 CPC.

La 01 august 2019, Trofim Svetlana, reprezentată de avocatul Veaceslav Matei, a declarat recurs împotriva deciziei din 30 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a aplicat eronat normele dreptului procedural și material, cauza a fost judecată în absența unui participant la proces, căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată și că aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 30 mai 2019.

Materialele cauzei atestă faptul că decizia contestată a fost expediată părților la data de 26 iulie 2019 (f.d. 217,218 vol. I).

Astfel, recursul declarat la data de 01 august 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Trofim Svetlana, reprezentată de avocatul Veaceslav Matei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Trofim Svetlana, reprezentată de avocatul Veaceslav Matei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Trofim Svetlana, reprezentată de avocatul Veaceslav Matei, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Trofim Svetlana, reprezentată de avocatul Veaceslav Matei împotriva deciziei din 30 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh